О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 34036

гр. София, 17.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в закрито заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **5617** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от И. Д. И. чрез адв. Д. Г. срещу Решение № 1040-21-251/28.04.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, в частта му, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-288 от 11.03.2025г. от И. Д. И. срещу Разпореждане № 214-00-9388-5 от 26.02.2025г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна.

В проведено съдебно заседание на 23.09.2025г. съдът е дал ход на делото по същество.

В подадената жалба от И. И. се съдържа искане за спиране на производството по настоящото дело до произнасяне на СЕС по дело С-116/25г. В искането за спиране се твърди, че с Определение № 500 от 03.02.2025г., постановено по административно дело № 1559/2024 г. по описа на Административен съд — Б., е отправено преюдициално запитване като са посочени поставените въпроси. В искането се изразява становище, че в производството по образуваното дело на СЕС ще се разглеждат въпроси, които имат пряка относимост към решаването на спора по настоящото производство, поради което решението на СЕС, даващо отговор на поставените с преюдициалното запитване въпроси, е обуславящо за решаването на правния спор по настоящото дело. Твърди се, че са налице предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК за спиране на настоящото производство до произнасяне от страна на Съда на Европейския съюз по дело № С-116/25 на СЕС.

Административен съд София-град намира, че искането за спиране на настоящото производство поради направено преюдициално запитване, е основателно поради следните съображения:

От Определение № 500/03.02.2025 г. по адм.д. № 1559/2024 г. на АС-Благоевград се установява, че до Съда на Европейския съюз е отправено преюдициално запитване като са формулирани следните въпроси:

1. Член 62, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва ли да се тълкува в смисъл, че допуска изчисляването на размера на обезщетение за безработица да не се

определя изключително от трудовото възнаграждение, получавано в периода на последната заетост, когато законодателството на държавата членка, прилагано от компетентната Институция, предвижда специален изискуем период за определяне на основа (база) за изчисляване на обезщетенията и когато периодът на последната заетост е по-малък от изискуемия специален период, но целият или част от периодите на заетост са завършени съгласно законодателството на друга държава членка?
2. Член 62, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва ли да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, който предвижда различен ред за изчисляване на размера на обезщетението за безработица, когато необходимите периоди на заетост съгласно това законодателство са завършени изцяло съгласно същото и когато целият или част от необходимите периоди на заетост са завършени съгласно законодателството на друга държава членка?
По това преюдициално запитване е образувано дело C-116/25 на СЕС, което понастоящем е висящо.
В жалбата, по която е образувано настоящото административно дело, се посочва, че в оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град и разпореждане на ръководителя на осигуряването за безработица, неправилно е прието, че не намира приложение разпоредбата на чл. 62, § 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004.
Отговорите на поставените въпроси са от съществено значение за правилното решаване и на спора по настоящото производство, доколкото той също е свързан с приложението на чл. 62, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 г. Това е така, защото жалбоподателят е заявил пред ТП на НОИ С.-град обезщетение за безработица и такова му е отпуснато, но размерът му не го удовлетворява, като от данните по делото се установява, че през последните 24 календарни месеца, предхождащи месеца на прекратяване на осигуряването, е полагал труд, както следва: за периода от 01.06.2022г. до 30.04.2023г. вкл. – за 229 работни дни в България; за периода от 01.05.2023г. до 31.05.2023г. вкл. липсват данни за потвърдени от други държави периоди на осигурена заетост, както и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подавани от български осигурител; за периода от 01.06.2023г. до 06.06.2023г. вкл. липсват данни за потвърден от други държави период на осигурена заетост, както и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от български осигурител; за периода от 07.06.2023г. до 03.06.2024г. – за 248 работни дни във Ф..
Съдът приема, че решението на СЕС по дело C-116/25 ще е от съществено значение за определяне на този размер с оглед отговора на поставените с преюдициалното запитване въпроси, касателно основата за изчисляване на обезщетението (като продължителност в месеци) и реда, по който следва да става това.
Съгласно чл. 633 от ГПК, Решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. Решението, което ще бъде постановено от СЕС ще се ползва със сила на тълкувано нещо и по съществото си представлява тълкувателно решение. Силата на тълкувано нещо се изразява в забраната на националния съд да се отклонява от постановеното по делото или да го замества със свое собствено тълкуване, различно от това, дадено от СЕС. Преюдициалното заключение ще обвърже настоящия съд, той трябва да се съобрази с дадените разяснения и да ги приложи точно и в действителния им смисъл. Силата на тълкувано нещо обхваща, както мотивите, така и диспозитива на преюдициалното заключение, което означава, че при постановяване на решението, настоящия състав не може да се отдалечава от тълкуването на правото на ЕС, въприето от СЕС.
При тези данни следва извода, че за решаването на настоящето дело е от съществено значение

решението на СЕС, което ще бъде постановено по повод отправеното преюдициално запитване от Административен съд-Благоевград.
С оглед на изложеното, съдът следва да отмени дадения ход по съществото на спора и на основание чл.154а, т.4 от АПК следва да спре делото до произнасяне на СЕС по дело С-116/25, което ще има значение за правилното решаване на спора по адм.дело № 5617/2025г. по описа на АССГ.
Предвид изложеното, Административен съд София-град, Трето отделение, 55 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ на основание чл. 253 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК дадения ход по съществото на спора по адм.дело № 5617/2025г. по описа на АССГ.
СПИРА на основание чл.154а, т.4 от АПК адм.дело № 5617/2025г. по описа на АССГ до произнасяне на СЕС по дело С-116/25.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: